

SOLEMNITAT DE LA IMMACULADA

*525è aniversari de la Reial Confraria de la Puríssima i Immaculada Concepció de la Verge Maria de Manresa
Col·legiata basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa // 8-12-2014*

Sr. Rector de la parròquia i membres del Capítol d'aquesta col·legiata basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa,
Pare Valentí de Manresa, germà diaca,
Sra. Regidora de Cultura de la Ciutat de Manresa,
Sr. President i membres de la Reial Confraria de la Puríssima i Immaculada Concepció de la Verge Maria d'aquesta ciutat,
Germans, tots fills estimats de Déu, aimants de santa Maria, la Mare de Déu.

Han passat 525 anys des de la data del 8 de desembre de 1849, quan es va celebrar amb gran solemnitat la primera festa de la patrona de la Reial Confraria de la Puríssima i Immaculada Concepció de la Verge Maria. I avui, en aquesta escaiença, volem celebrar, com pertoca, aquesta solemnitat mariana i, al mateix temps, volem donar gràcies a Déu i a Maria Santíssima per la fidelitat al llarg de més de cinc segles d'aquesta institució manresana. Foren consellers de la ciutat els qui iniciaren aquesta associació, que tenia com a sola finalitat donar més solemnitat al culte de la Immaculada Concepció de la Verge Maria. I als consellers de la ciutat, uns anys després, se'ls van afegir uns «fadrins», i la confraria va passar a ser la confraria del jovent de Manresa. Han estat, doncs, 525 anys de fidelitat a una tradició, de fidelitat a honorar, any rere any, Maria, la Mare de Déu, en el misteri de la seva Immaculada Concepció. Anys de fidelitat que s'uneixen al desig de continuar fidels perquè no es perdi una institució que posa els seus ulls en aquella que és la sempre santa, la sempre pura, la sempre immaculada. Aquesta dona que va enamorar el cor de Déu, és també la que ha enamorat el cor del jovent de Manresa al llarg dels segles i en ella han trobat el model per a poder lluitar contra tants mals que volen arrencar del cor de l'home la llibertat que Déu ens ha donat com a herència.

Què és el que celebra l'Església en la solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria? Donat que avui hem escoltat el passatge de l'evangeli segons sant Lluc en què apareix la concepció virginal de Jesús en el si de Maria, podríem caure en l'error de pensar que és aquesta concepció virginal de Jesús el que celebrem. Certament que aquest el misteri clau de la fe cristiana: el Fill de Déu es va fer home en el si virginal de Maria, per obra de l'Esperit Sant. El qui neix de Maria és el Fill de Déu i, al mateix temps, fill de Maria i, per tant, germà nostre, de la nostra mateixa naturalesa humana. Jesús, el Fill de Déu, per aquest misteri de l'encarnació, és, al mateix temps, veritable Déu i veritable home.

Però no és aquest el misteri que avui celebrem, del qual Maria és protagonista indispensable, sinó que avui l'Església celebra que Maria és la «Tota Santa», aquella en el cor de la qual el pecat no ha fet mai estada, ni cap pecat personal ni el mateix pecat original. Vet aquí el que avui celebrem: des del primer instant de la seva vida, en el si de la seva mare, el pecat original no es va fer present en el seu cor. Aquest és el misteri de gràcia de Déu que avui celebrem: la Concepció Immaculada de Maria. Ella és, doncs, l'única persona humana que ha posseït la perfecció de la puresa des del començament de la seva existència. Però el que de fet celebrem és l'amor misericordiós de Déu que es manifesta tan bellament en Maria. Ho hem expressat en la pregària de l'inici de la missa. Aquest do de la seva immaculada concepció és un privilegi únic de Déu, degut a la victòria de Jesús sobre el pecat i la mort; victòria que

té efectes abans mateix d'haver-se obtingut, per la mort redemptora de Crist i la seva resurrecció gloriosa. Maria no és immaculada en la seva concepció pels seus propis mèrits, sinó per un do gratuït de Déu. Això és evident, si es considera el fet que ella és immaculada des de la seva «concepció» en el si de la seva mare, quan aquesta la va concebre, és a dir, des del començament de la seva existència, quan la seva voluntat no podia encara intervenir-hi. És, doncs, un do meravellós de Déu que prepara Maria per a ser la mare del seu Fill.

Maria és puríssima, des del primer instant de la seva vida, i ho fou sempre, durant tota la seva vida. També pels mèrits de la passió i mort del seu Fill, l'única gràcia que ens fa davant de Déu sants i irrepreusibles, ella fou sempre fidel a aquesta gràcia amb la resposta fidel i generosa a la voluntat de Déu. Ella no fou exempta mai de la seva llibertat humana. Ella va donar sempre la resposta a la gràcia en la lluita per fer en tot moment la voluntat de Déu. Tots nosaltres pel baptisme hem rebut la gràcia del perdó del pecat original i de tots els pecats que haguéssim pogut tenir abans del baptisme. si l'hem rebut en edat adulta. Però el batejat, tot cristià i tot home, ha de continuar lluitant contra la concupiscència de la carn. Aquesta concupiscència que ens porta a la temptació en tots els pecats capitals, contra els quals hem de lluitar tota la nostra vida. Són aquells pecats que s'anomenen capitals, perquè engendren altres pecats, altres vicis. Són la supèrbia, l'avarícia, la luxúria, la ira, la gola, l'enveja i la peresa. Maria, fidel a la gràcia de Déu, va lluitar, i amb la seva llibertat va triomfar, i per això li diem la puríssima.

També aquesta és la mirada que han fet els cristians des de sempre a Maria. Aquella a qui veiem no sols com la plena de gràcia, sinó encara més, com la que ha estat omplerta de la gràcia de l'amor misericordiós de Déu, i, al mateix temps, la que ha donat la resposta sempre fidel i amorosa a aquesta gràcia. I aquesta és la manifestació de la seva santedat plena, en el mateix relat evangèlic que hem escoltat. Ella, malgrat la gran dignitat que se li ofereix, no concep cap sentiment d'orgull ni de vanaglòria, sinó que es presenta com una «serventa» del Senyor: *Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules*. En aquesta expressió veiem la total humilitat i generositat de Maria, així com la fecunditat de la gràcia en aquella que ha estat concebuda immaculada. Aquesta gràcia produeix la humilitat i, en particular, la generositat i confiança en ella. Maria es posa al servei de Déu per tal de col·laborar en la salvació del món que es realitzarà pel do del seu Fill, Jesucrist.

Molt abans que el papa Pius IX proclamés l'any 1854 el dogma de la Immaculada Concepció de Maria, aquesta ciutat ja celebrava amb gran solemnitat i amb gran amor la festa de Maria, la tota pura i tota santa. Quant de bé ha fet aquesta mirada dels fills i filles de Manresa a Maria Puríssima! En el misteri de cada cor s'han obrat grans meravelles que han ajudat les persones concretes a sortir dels lligams del pecat, que tant de mal fan a les persones, a les famílies, a la societat. Maria ha manifestat sempre la gran bellesa de l'home sense el pecat. El pecat no forma part de la naturalesa de l'home. I és bo que ens ho recordem per a posar esperança, sempre, però en aquests moments en què el pecat mossega fort amb tant de mal, en l'Església i en la mateixa societat civil. El pecat no és la realitat volguda per Déu. Ell ens allibera del poder del pecat i de la mort. Aquesta és la seva voluntat ja des dels inicis del món, quan els nostres primers pares van caure en el pecat, per la temptació de l'Enemic, de l'Adversari, del Maligne. Hem escoltat les paraules d'esperança en aquests moments de desfeta pel pecat, l'anunci de la salvació en Jesucrist: *Faré que sigueu enemics, tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló*. Ell, el

Maligne, pot solament atacar el taló, mentre que ell, Jesús, el Fill de Maria, li esclafa el cap; és a dir, una victòria completa sobre el pecat i la mort.

Aquesta és la solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria: lloar la glòria de la gràcia de Déu, la glòria del seu amor misericordiós, gratuït i immerescut. Mirar Maria ens la fa descobrir com a mare de misericòrdia per a tots nosaltres. Ella intercedeix per nosaltres perquè puguem sortir cada dia del pecat, confiant en l'amor misericordiós de Déu que obra la meravella de la vida cristiana, en Maria i en tots nosaltres. Maria és refugi de pecadors, a ella podem i devem d'invocar en el perill de la temptació i en la petició de la misericòrdia de Déu si hem caigut en el pecat. Els cristians sempre podem renéixer a la vida de gràcia. Déu, ric en misericòrdia, no es cansa mai de perdonar. Que no ens cansem nosaltres de demanar el perdó. Ell sempre ens espera per a donar-nos l'abraçada del pare del fill pròdig de la paràbola evangèlica. Ens pertoca a nosaltres de posar-nos en el camí del penediment i de la confessió humil dels nostres pecats.

Des d'aquell 8 de desembre de 1849 els temps han canviat, però el cor de l'home continua essent el mateix, assedegat de bellesa, de veritat, d'amor, en una paraula, tenint set de Déu, d'aquell amor, aquella veritat, aquella bellesa que mai no mor. I, per això mateix, la finalitat de la Reial Confraria de la Puríssima i Immaculada Concepció de Maria de la ciutat de Manresa continua essent molt bona. Perquè posar enmig del nostre món la bellesa de Maria, la mare de Jesús, és proclamar que el pecat ha estat vençut, que és possible lluitar contra el pecat i el mal. No podem caure en la fatalitat de pensar que sempre guanyen l'orgull, l'odi, la cobdícia, la violència, la mentida, la impuresa. La mirada posada en Maria, mare Immaculada, ens ajuda a posar esperança que l'odi serà vençut per l'amor, la venjança pel perdó, la mentida per la veritat, la impuresa pel cor pur, la cobdícia per la caritat solidària.

Els «fadrins» s'han implicat en aquesta Reial Confraria i al llarg dels segles s'hi han fet presents. En aquests moments de la nostra història social i eclesial ens cal fer un esforç a tots plegats per tal que els nostres joves visquin amb més implicació en la societat i en l'Església. *Crist és el mateix, ahir i avui i pels segles*, llegim en la carta als Hebreus. Els qui creiem en Jesús ens hem de preguntar, en aquests moments de sortida missionera i evangelitzadora entre nosaltres, en aquest país de fortes arrels cristianes, què hem de fer per tal que Jesús sigui més conegut i estimat pels nostres infants i joves. La bellesa, la puresa, la santedat de Maria són camí segur i cert perquè això sigui possible.

Encomanem-nos a santa Maria, Mare Puríssima i Immaculada. Que ella ens guardi pels camins de l'autèntica llibertat, veritat i vida, lluny dels paranys del Maligne que porten a l'esclavatge, a la mentida i a la mort eterna. Maria, Mare Immaculada, pregueu per nosaltres. Amén.